

CSONKA ANNA

2.

Szánom bánom minden mocskos bűnöm,
Szánom az életemet,
Szánom a halálomat.
Vágyaim meleg habfürdőt vesznek,
Vizes lábnyomokat hagynak maguk után.
Amibe én is fékezhetetlenül belelépek,
És abban a pillanatban még élvezem a bűn
édes mámorát,
Da amint tovább lépek, már undorodva
nézem a bűntől nedvesen maradt talpamat.

4.

Könnyem sós patakjában
Tükröződő emlékeim képei csillognak.
Fájó múltam szörnyűségei záporként
hullanak.
Az arcomra erőltetett mosoly letörli
megvillanó sebzett múltamat,
És fájó könnycseppek az arcomra száradnak,
Beleszívódnak bőrömbé, mint múltam
gyilkos eszköze.
Szívemig hatol.
És hitemet eddig, amely lelkemben,
Mint hajnalban az első megcsillanó
napsugár, úgy égett bennem,
A fájdalom gyilkos keze eloltotta.